

I forbindelse med ulovlig uploading af en film til en onlineplatform såsom YouTube kan rettighedshaveren i henhold til direktivet om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder alene kræve oplysninger om den pågældende brugers postadresse af operatøren, men ikke om brugerens e-mailadresse, IP-adresse eller telefonnummer

I dommen i sagen Constantin Film Verleih (sag C-264/19), afsagt den 9. juli 2020, fastslog Domstolen, at i forbindelse med uploading af en film til en onlinevideoplatform uden samtykke fra indehaveren af ophavsretten forpligter direktiv 2004/48¹ ikke de retslige myndigheder til at pålægge operatøren af videoplatformen at oplyse e-mailadresse, IP-adresse eller telefonnummer på den bruger, der har uploadet den omtvistede film. Direktivet, som fastsætter, at der skal gives oplysning om »adressen« på den person, der har krænket en intellektuel ejendomsrettighed, tager alene sigte på postadressen.

I 2013 og 2014 blev filmene Parker og Scary Movie 5 uploadet til videoplatformen YouTube uden samtykke fra Constantin Film Verleih, der har eneretten til udnyttelsen af disse værker i Tyskland. De blev vist titusindvis af gange på denne platform. Constantin Film Verleih krævede derfor, at YouTube og dets moderselskab Google – hvor brugerne først skal registrere sig ved hjælp af en brugerkonto – gav det en række oplysninger om de enkelte brugere, som havde uploadet værkerne. De to selskaber nægtede at give Constantin Film Verleih de pågældende oplysninger om disse brugere, navnlig deres e-mailadresser og telefonnumre samt de IP-adresser, der var blevet anvendt af dem både på tidspunktet for uploadingen af de pågældende filer og på tidspunktet for den seneste adgang til deres Google-/YouTube-konto.

Afgørelsen af tvisten i hovedsagen afhang af, om sådanne oplysninger var omfattet af begrebet »adresse« som omhandlet i direktiv 2004/48. Dette direktiv fastsætter, at de retslige myndigheder kan bestemme, at der skal gives oplysninger om oprindelsen af og distributionskanalerne for de varer eller tjenesteydelser, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed. Disse oplysninger omfatter bl.a. »adressen« på producenter, distributører og leverandører af de rettighedskrænkende varer eller tjenesteydelser.

Domstolen fastslog først, at hvad angår den sædvanlige betydning af udtrykket »adresse« omfatter dette kun postadressen, dvs. det sted, hvor en bestemt person har hjemsted eller bopæl. Det følger heraf, at dette udtryk, når det anvendes uden yderligere præciseringer, som i direktiv 2004/48, ikke omfatter e-mailadressen, telefonnummeret eller IP-adressen. For det andet indeholder forarbejderne², der førte til vedtagelsen af direktiv 2004/48, ikke nogen indicier, der kan tyde på, at udtrykket »adresse« skal forstås således, at det ikke kun omfatter den pågældende persons postadresse, men også vedkommendes e-mailadresse, telefonnummer eller IP-adresse. For det tredje viste en undersøgelse af andre EU-retsakter, der omhandler e-mailadresser eller IP-

¹ Artikel 8, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29.4.2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT 2004, L 157, s. 45, berigtiget i EUT 2004, L 195, s. 16).

² Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om foranstaltninger og procedurer til sikring af overholdelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder af 30.1.2003 (KOM(2003) 46 endelig), Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 29.10.2003 (EUT 2004, C 32, s. 15) og Europa-Parlamentets betænkning af 5.12.2003 (A 5-0468/2003) om dette forslag.

adresser, at ingen af disse anvender udtrykket »adresse« uden yderligere præciseringer for at henvise til telefonnummer, IP-adresse eller e-mailadresse.

Denne fortolkning er efter Domstolens opfattelse i overensstemmelse med det formål, der forfølges med direktiv 2004/48 vedrørende retten til information. Henset til minimumsharmoniseringen i forhold til håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder i almindelighed er denne harmonisering nemlig ifølge den nævnte bestemmelse begrænset til præcist afgrænsede oplysninger. Denne bestemmelse tager desuden sigte på at forene overholdelsen af forskellige rettigheder, navnlig indehavernes ret til information og brugernes ret til beskyttelse af personoplysninger.

Under disse omstændigheder konkluderede Domstolen, at begrebet »adresse« i direktiv 2004/48 ikke hvad angår en bruger, der har uploadet filer, som krænker en intellektuel ejendomsrettighed, omfatter dennes e-mailadresse og telefonnummer samt den IP-adresse, som er blevet anvendt til at uploade disse filer, eller den IP-adresse, som er blevet anvendt ved brugerens seneste adgang til sin brugerkonto.

Domstolen præciserede imidlertid, at medlemsstaterne har mulighed for at tillægge indehaverne af intellektuelle ejendomsrettigheder en mere vidtgående ret til information, dog forudsat at der sikres en rimelig balance mellem de forskellige foreliggende grundlæggende rettigheder, og at de andre almindelige EU-retlige principper, som f.eks. proportionalitetsprincippet, overholdes.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127